

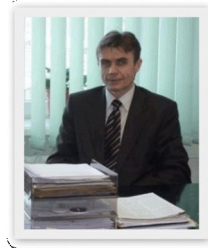
DVYLIKA LAIPTELIŲ

Lapkritis–gruodis 2016

Praėjo dar vieneri metai. Teko daug išgirsti, patirti, išbandyti... Kiekvienais metais, artėjant Šv. Kalėdoms, susimąstau. Smagu, kad visi esame kartu.

Tegul meilė, ramybė, tarpusavio supratimas aplanko mus prie Kūčių stalo ir ilgam pasilieka mūsų namuose, o Naujieji mums dovanoja malonias akimirkas, džiugius laimėjimus, naujas veiklos erdves.

Gimnazijos direktorius Stanislovas Milašius

Kurkime gražius atsiminimus

Šiomis dienomis, kai šventės jau čia pat, galime pastebėti, kaip visi skuba, nespėja. Šiais metais aš nuo šių žmonių neatsilieku, nes gavau naujas pareigas - tapau Kovo 11 - osios gimnazijos mokinių prezidente. Nors kad ir kaip aš didžiuojuos šiuo postu, suspėti ir viską padaryti laiku, nepaliekant mokslų už nugaros, yra nelengva. Ir dabar, kai Kalėdos jau lipa ant kulnų, aš užmiršau, ką šios šventės man reiškia iš tikrųjų. Mes taip esame užsivertę darbais, išmanosiomis technologijomis ir pareigomis, kad advento laikotarpiu nerandame laiko šeimai, mylimiems žmonėms. Tad Šventų Kalėdų proga aš linkiu visiems palikti darbus at-rame plane ir daugiau pabūti su Jums brangiais žmonėmis, su savimi. Prisiminti, kad tai yra ramybės laikotarpis, kai apmąstai nuveiktus darbus, kuri ateities planus. Kartu tai ir gražiausios metų šventės. Jos greitai prabėgs, o atsiminimai liks, linkiu jų sukurti kuo daugiau ir kuo gražesnių. Tegul ateinantys metai būna kupini išsipildančių svajonių, prasmingos veiklos, šilto ir nuoširdaus bendravimo.

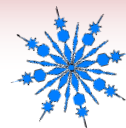

Gimnazijos mokinių prezidentė Emilija Zelenkauskaitė

Kituose puslapiuose skaitykite:

MK nakvynė ir mokymai	2
Susitikimas su įdomiu žmogumi	2
“Apvalaus stalo” diskusija	3
Projektas “Be streso”	4
Ką daryti, kad žmonės būtų laimingi?	6

MK nakvynė ir mokymai

Mokinių komitetas kasmet rengia mokymus naujiems nariams. Štai ir šiomet susirinkome mokykloje vieną lapkričio penktadienio vakarą. Pavaduotoja L. Šakelytė mūsų jau laukė. Visų pirma, ji surinko visų telefonus. Vėliau žaidėme kelis susipažinimo žaidimus. Po to buvome suskirstyti į komandas, kurios keitėsi. Pirmasis galvosūkis buvo „Piramidė“ - labai įdomi užduotis ir visai nesunki. Kita užduotis buvo „Eismo spūstis“, sekėsi gerai, nors buvo labai sunku. Po komandinių užduočių ėjome valgyti vakarienę. Nors ir pridegę, buvo labai skanu, gal dėl to, kad patys viską ruošėme.

Vėliau aptarėme orientacinio žaidimo taisykles, susiskirstėme į penkias komandas. Turėjome po žvakę, kuriai užgesus bėgome į aktų salę ją užsidegti. Buvo užuominų, pagal kurias vaikščiojome po mokyklą ir ieškojome užduočių. Pasibaigus vienam žaidimui, ėjome žaisti kito: „Tuku tuku“ aklinoje tamsoje.

Miegoti nuėjome apie 3:30. Keltis reikėjo 8:00. Atsikėlę mankštinomės, po mankštos ėjome valgyti pusryčių, buvo labai skanu! Vėliau ėjome žaisti energingus žaidimus. Po energingų žaidimų buvo dar komandinių žaidimų. Labai įdomus žaidimas „Tiltas“. Gavome klijų, popieriaus, lipnios juostos, žirkles, komandos išsiskaičiavo pirmais, antrais, trečiais, kiekvienas iš „skaičių“ galėjo liesti tik du daiktus, visi galėjome liesti popierių, palietus daiktą, kurio negalima liesti, galėjai „prarasti“ ranką, visose rungtyse negalėjome kalbėti. Po kiekvienos rungties aptardavome, kaip sekėsi komandoms.

Po kelių komandinių žaidimų valgėme pietus, tai buvo picos! Super skanu! Po pietų turėjome laisvo laiko, o po jo - pavakariai. Atėjo laikas aptarti nakvynę, mokymus ir viską įvertinti. Kai pasidalinime įspūdžiais, ėmėme viską tvarkyti: kai kurie tvarkė technologijų kabinetą, kitus kabinetus, koridorius, aktų salę. Susitvarkę susidėjome daiktus ir nenorom išėjome namo.

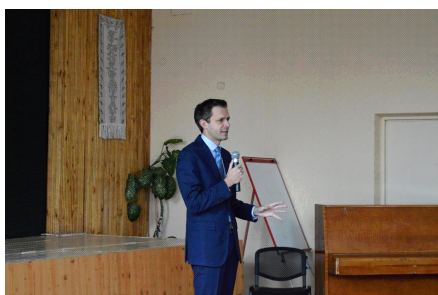
Nakvynė ir mokymai buvo labai įdomūs, visiems patiko: susidraugavome, patyrėme nuotykių, visą parą mokykla buvo tik mūsų!

Meda Žutautaitė 6b

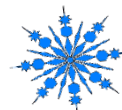
Susitikimas su įdomiu žmogumi

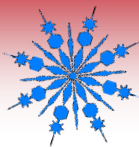
2016 metų lapkričio 15 dieną mūsų gimnazijoje vyko susitikimas su TV laidų vedėju, žurnalistu ir rašytoju Andriumi Tapinu. Jis šmaikščiai ir įdomiai kalbėjo apie gyvenimą, apie knygas, apie mūsų pačių ir mūsų valstybės ateitį.

Nemeluosiu, dažnai man tokio pobūdžio renginiai yra pakankamai nuobodūs. Po kokio pusvalandžio jau norisi išeiti. Tačiau susitikimas su A. Tapinu man neprailgo. Jis vis pajuokaudamas kalbėjo mums aktualiomis temomis.

Andrius Tapinas sakė pastebėjęs, kad žmonės (ypač jauni) bijo ką nors daryti, jie bijo kitų nuomonės apie save., tačiau nesvarbu, ką, kur studijuosime, vis tiek yra didelė galimybė, kad suklysimė, ir tai neturėtų sutrukdyti bandyti dar kartą. „Nenervink savęs - eik į priekį“, „Investicija į save - laikas, kurį skiriu sau, kad gyvenimas po dešimties metų būtų geresnis“, - kalbėjo A. Tapinas.

Svečio manymu, geriau daugiau nuveikti (nors tai nebus tobulai padaryta), negu ilgai vargti prie vienos užduoties. Jo nuomone, lietuviška patarlė „Devynis kartus pamatuok, o dešimtą pjauk“ yra jau nebetinkama. „Jei taip ilgai matuosi, arba kažkas kitas tavo idėją įgyvendins, arba ji taps beviltiškai pasenusi“.

Kita susitikimo dalis - įspūdžiai, patirti įgyvendinant projektą „Misija Sibiras“. Buvo labai įdomu išgirsti šio projekto dalyvio mintis ir išgyvenimus.

Artėjant susitikimo pabaigai mokiniai ir mokytojai turėjo galimybę klausti. Į visus klausimus žurnalistas noriai atsakė.

Štai ką aš išmokau: A. Tapinas suteikė man daugiau motyvacijos stengtis dėl savo ateities, ir manau, kad jis šios motyvacijos suteikė visiems kitiems susitikimo dalyviams.

Gabrielė Jakaitytė IIIb klasė

„Apvalaus stalo“ diskusija

Kas suartina mūsų gimnazijos bendruomenę? Apie tai pakalbėti gruodžio 12 dieną susirinko administracija, mokytojai bei mokinių komiteto nariai. Diskusiją pradėjęs direktorius pakvietė įžvelgti daugiau pozityvumo artėjant gražiausioms metų šventėms, tad susirinkusieji stengėsi mąstyti pozityviai. „Šiuo prieššventiniu metu reikia veikti taip, kad visi mokyklos darbai mus suartintų“, - kalbėjo direktoriaus pavaduotoja L.Šakelytė.

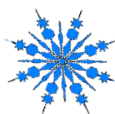
Prasidėjo diskusija apie tai, ką svarbaus nuveikia mokinių komitetas, ir apie mokytojų bei auklėtojų veiklą. Mokytojų nuomone, MK daugiau dirba ne su mokiniais, o su mokytojais, nes daug prieškalėdinių darbų tenka auklėtojoms. Pavaduotoja L.Šakelytė, kaip MK vadovė, ramiai patarė, jog vaikus reikia mokyti atsakomybės, o ne griebtis darbų pačioms. Klasėje visų dirbti nepriversi, atsiras tik grupelė mokinių, norinčių kažko imtis savo noru. Visais laikais taip buvo, yra ir bus. To pakeisti mes negalime. Turime tik galimybę kitus skatinti prisijungti prie pozityviosios grupės, tik pirmiausia reikėtų pradėti nuo savęs.

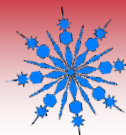
Išgirdome daug įvairiausių pasiūlymų, kurie nebus užmiršti, siekiant tobulinti mokyklą. Šis „Apvalaus stalo“ susirinkimas nudžiugino tuo, jog visiems rūpi gimnazijos veikla po pamokų. Nutarta, jog tokio pobūdžio susirinkimai bus rengiami dažniau, kad visi drauge galėtume aptarti ir įveikti sunkumus, pasidžiaugti bendra veikla.

Įvertinkime aplinkinių darbus ir pastangas. Raskime daugiau pozityvumo gyvenime bei pamąstykite, kas šiuo metu svarbiausia.

MK linki visai gimnazijos bendruomenei džiugių Kalėdų ir sėkmingų Naujųjų metų!

MK narė Gabija Valauskytė

Kauno Kovo 11-osios gimnazijoje - Rotary klubo „Dipolis“ projektas mokslieviams „Be streso“

Lapkričio 16 dieną mūsų Kovo 11-osios gimnazijoje lankėsi Rotary klubas „Dipolis“ ir pristatė mokslieviams projektą „Be streso“. Renginį vedė Aurelijus Daškevičius, kurio oratorystė ir bendravimo būdas – nuostabūs bei įtaigūs. Projekto „Be streso“ esmė – savižudybių prevencija, patarimai, kaip elgtis ir bendrauti su žmogumi, išgyvenančiu sunkų laikotarpį, taip pat tai savęs pažinimo ir neigiamų emocijų išstūmimo iš vidaus mokymai. Renginyje dalyvavo I-IV klasių gimnazistai.

Renginio pradžioje Aurelijus Daškevičius supažindino mus su projektu, parodė savižudybių, deja, labai liūdną statistiką. Tada susiskirstėme į dvi grupes, kuriose buvo po vieną lyderį. Jis tarėsi su grupe ir sakė savo nuomonę apie įvairius teiginius, kurie buvo susiję su žmogaus vidiniu pasauliu.

Vėliau buvo skiriamos įvairios užduotys. Viena man labiausiai įsiminusių – užverstos kortelės traukimas ir kalbėjimasis su kolega klausimu „Kuo dabar gyvenai?“. Įsiminiau šią užduotį labiausiai, nes situacija buvo labai komiška – traukiau kortelę ir ištraukiau paveikslėlį su... Bamba. Na, o kas juokingiausia, turiu tokią fobiją, jog labai labai bijau bambų, o ypačingai negaliu pakęsti, jei kas nors mano akivaizdoje ją lie-

čia, o jei pagalvoju apie tai, jog mano bambą paliestų... Brrr.

Dar viena labai įsiminusi patirtis buvo, kai Aurelijus paprašė savanorio atlikti užduotį. Na, aš panelė drąsuolė, nežinodama, kokia bus užduotis, iš karto kė-

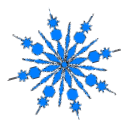
iš-
į-
ei-
liau ranką. Ką gi, ateinu prieš auditoriją, o Aurelijus ir sako: „Man reikės, jog tu mane motyvuotum“. Užduoties esmė buvo mokti išleisti neigiamas emocijas lauk. Reikėjo padaryti pusiau tūpstą kaire koja ir taip pat kaire ranka remtis į tą koją. Dešinę ranką sukti ir rėkti iš visų jėgų. Mano darbas buvo Aurelijų motyvuoti. Kai Aurelijus išsirėkė, atėjo mano lė. O aš... Nemoku rėkti. Tačiau, kad ir kaip nenorėjau atlikti šios užduoties, vis dėlto teko. Visiems buvo juoko, kai aš labai stengiausi rėkti, nors ten toks ir rėkimas buvo. Po didelių pastangų baigiau ir tada visi susirado po porą ir ėjo taip pat leisti emocijų lauk.

Po dar daug įdomių užduočių, diskusijų, vertingų patarimų, atėjo renginio pabaiga. O jį baigėme užduotimi apsikabinti bent septynis žmones, kol išgirsime du kartus suplakant jų širdis. Tai suteikė daug gerų emocijų. Galiausiai kartu nusifotografavome, padėkojome vieni kitiems ir baigėme renginį.

Išties visi tie įspūdžiai ir geros emocijos dar ilgai buvo mūsų širdyse, likome gerai informuoti, kaip elgtis, ką sakyti žmogui, kurį kankina liūdesys, savižudiškos mintys. Taip pat išmokome, kaip artimiau bendrauti ir skleisti gėrį kitiems. Mano nuomone, Aurelijus Daškevičius puikiai susitvarkė su iššūkiu, kaip perteikti tokią skaudžią temą jauniems žmonėms, jų nenuliūdinus, o sudominus, ir išleisti visus gerai nusiteikusius. Labai dėkojame visai komandai, kuri parengė šį projektą, ir žmonėms, kurie atiduoda laiką ir energiją jauniems mokiniams, apšviesdami juos tokia svarbia tema. Nuo savęs kiu visai komandai sėkmės, motyvacijos toliau taip puikiai dirbti ir kalbėti tokiomis temomis šitaip profesionaliai.

Viktorija Račaitė IIIb

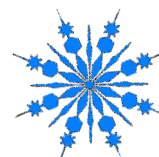
Baltos Kalėdos
Ant vaikų delnų baltas it sniegas
Nusileidžia gerumo angelas vienas.
Akyse jo žiba žvakė advento -
Gražiausi sapnai šiąnakt teaplanko.

Ir Betliejaus žvaigždė žibės,
Tavo sielos ugnelę palies.
Snaigių kristalai glostys akis,
Prie jaukaus kūčių stalo vėl šeima susirinks.

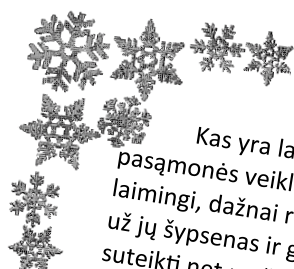

Šis sniegas - tai skraistė balta,
Žemė miega sniegu užklota.
Kas blogo nutiko, to neprisimink,
Laimės girliandas ant eglės kabink.

Paulina Juškevičiūtė la

Ką daryti, kad žmonės būtų laimingi?

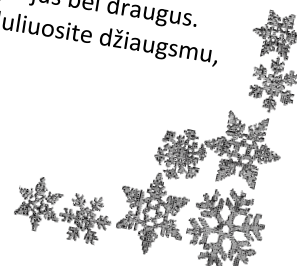

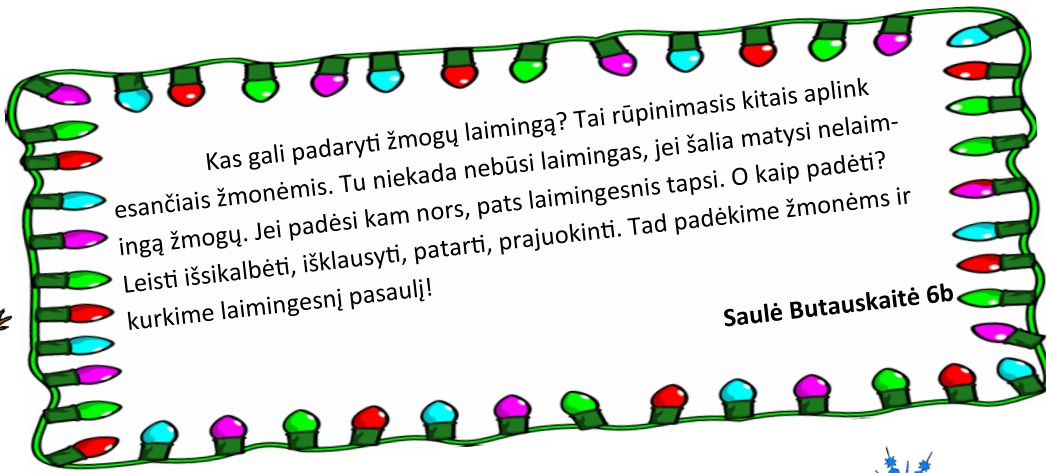
Kas yra laimė? Mano nuomone, laimė – tai dalykas, kurį ir tu pats, ir kiti gali VALDYTI. Laimė gali būti žmonių pasąmonės veikla. Jie patys save įtikina, kad yra laimingi, ir tai yra labai gerai. Aš manau, jog tam, kad žmonės būtų laimingi, dažnai reikia visai nedaug. Pavyzdžiui, galima surengti renginį „Šypsena“: mieste dalinti praeiviams lipdukus už jų šypsenas ir gėrio skleidimą. Arba galima surengti akciją „Rytinė kava už šypseną“. Tačiau laimę žmonėms gali suteikti net maži, mieli niekučiai. O jeigu jūs vieną dieną mamai grįžus iš darbo įteiktumėte gėlių, ji tą dieną būtų pati laimingiausia...

Jūs galite daryti gerus darbus nebūtinai tėveliams, jūs galite pradžiuginti ir savo mokytojus bei draugus. Atėję į klasę nusišypsokite: praskaidrinsite dieną ir sau, ir mokytojui. Kai jūs šypsositės ir spinduliuosite džiaugsmu, laime, meile, tai jums seksis visur ir visada.
Sėkmės keičiant savo ir kitų gyvenimą!

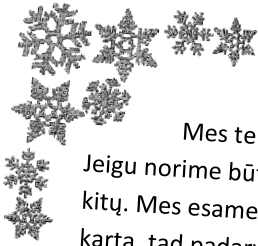
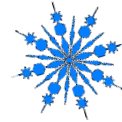
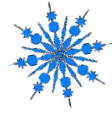
Saulė Aliulytė 6b

Kas gali padaryti žmogų laimingą? Tai rūpinimasis kitais aplink esančiais žmonėmis. Tu niekada nebūsi laimingas, jei šalia matysi nelaimingą žmogų. Jei padėsi kam nors, pats laimingesnis tapsi. O kaip padėti? Leisti išsikalbėti, išklaudyti, patarti, prajuokinti. Tad padėkime žmonėms ir kurkime laimingesnį pasaulį!

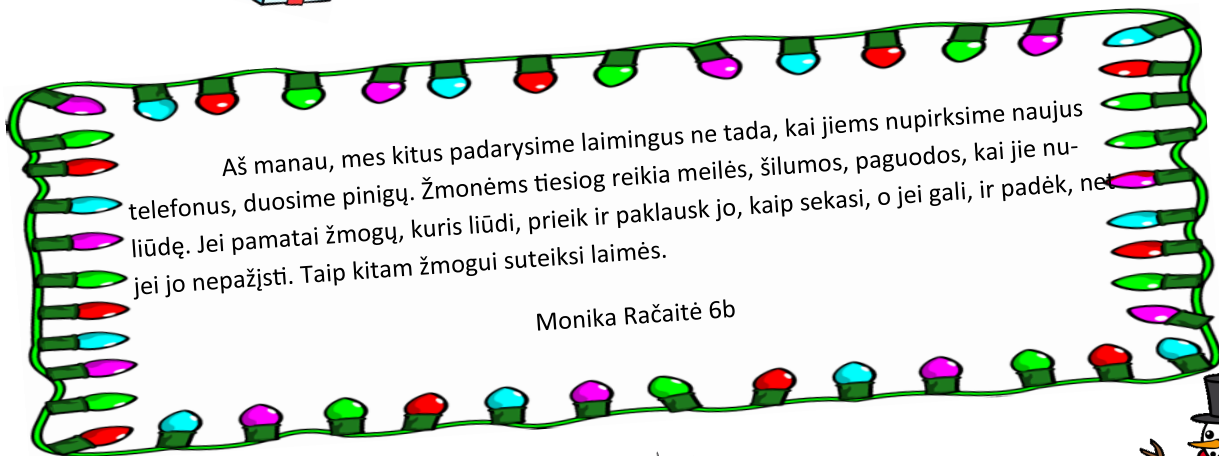
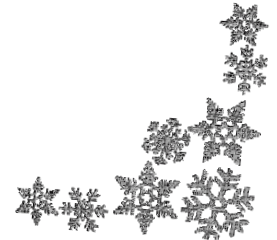
Saulė Butauskaitė 6b

Mes teršiame savo aplinką ir mums tai nerūpi. Mes kariaujame ir nesigiliname, kodėl. Jeigu norime būti laimingi, nebekariaukime, būkime malonūs vieni kitiems, nesityčiojime iš kity. Mes esame žmonės ir darome klaidų, bet mes galime jas ištaisyti! Gyvename tik vieną kartą, tad padarykime gyvenimą laimingą!

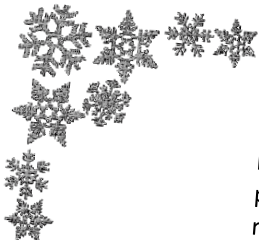
Gerda Rama-

nauskaitė 6b

Aš manau, mes kitus padarysime laimingus ne tada, kai jiems nupirksime naujus telefonus, duosime pinigų. Žmonėms tiesiog reikia meilės, šilumos, paguodos, kai jie nu-liūdę. Jei pamatai žmogų, kuris liūdi, priek ir paklausk jo, kaip sekasi, o jei gali, ir padėk, net jei jo nepažįsti. Taip kitam žmogui suteiksi laimės.

Monika Račaitė 6b

ingesni.

Mano nuomone, kad žmogus būtų laimingas, jam pačiam reikia būti gerai nusiteikusiam. Padėti kitiems, būti draugiškam, pasakyti gerą žodį, nes net vienas geras žodis gali padžiuginti kitą žmogų. Iš žmonių, kokie jie bebūtų, negalima tyčiotis. Jiems reikia padėti. Jeigu kas nors prasčiau mokosi, paskatinti, pamokyti, padrasinti, gerbti kiekvieną. Tikiuosi, kad žmonės bus ateity tolerantiški ir daug kartų laim-

Mintaras Vidra 6b

